

Οὐδαμῶς συρρίνυται πανταχόθεν τόσον πολύτιμα
καὶ ἐλεγκτὰ κατὰ τὴν κομψότητα ἐμπορεύματα, ὅταν
τὴν (Cambalu) αὐτοκρατορικὴν ταύτην καθέδραν,
ἣν τιμαλφεῖς λίθοι καὶ μαργαρίται τῆς Ἰνδίας καὶ
ἄλλα τὰ προϊόντα τῆς ἐπαρχίας τοῦ Catai. Διότι
ἐκαστὴν μὲν εἰσέρχονται ὡς εἴκοσι χιλ. ἀμυγδάλων
καρπομένων μέταξαν πρὸς χρῆσιν τῶν διαφόρων ὑπαν-
ταγείων· πληθεὺς δὲ ἀγοραστῶν συμφερόντων ἀπὸ
ἐκείνων πόλεων, τῶν ὁποίων κεῖται ὡς κέντρον ἡ
Cambalu. αὐτόθεν δὲ ἐκτείνονται πάμπολλαι ὁδοὶ
ἀπὸ δένδρων σιγῆδον κατ' ἀμφοτέρας τὰς
ἐλευθερὰς ἀγροῦσαι εἰς πολλὰς ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων
ἡ πρώτη φέρει καὶ τὸ ὄνομα. Ὅταν δὲ ἀγγελιαφόρος
πρὸς μονάρχου ἀναχωρῇ διὰ τῆς τῶν ὁδῶν τούτων,
ἀπέρχεται καθ' ἑκάστην σταθμὸν 25 μιλίων, οὐχὶ μόνον
τοὺς ἀναγκαίους ἵππους (400) καὶ τὰς ἀμύξας, ἀλλὰ
καὶ ξενοδοχεῖα λαμπρῶς εὐτρεπισμένα καὶ βασιλέων
ἐκείνων ἄξια· ἐὰν δὲ αἱ ὁδοὶ συνάζωνται ὀλιγότερον,
οἱ σταθμοὶ κεῖνται ἀπώτεροι, δηλ. κατὰ 35 μίλια
ἢ 200 μὲν χιλ. ἵππων τρέφονται ἐξ ἐπιτήδεως, ἐπεί-
κεινα δὲ τῶν δεκακισχιλίων οἰῶν χρησιμεύουσιν ὡς
ἐκπαιδευτὰ.

Ἀπὸ δὲ τριῶν εἰς τρία μίλια εὐρίσκεται καὶ χω-
ρίον ὡς 40 οἰκιῶν, ὅπου διαμένουσι ταχυδρομοὶ
ἐκαστοὶ πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερ-
νήτου· φέρουσι δὲ αὐτοὶ ζώον, ἐξ ἧς κρέμονται
αὐτὰ δια νὰ ἀκούωνται μακρόθεν ἐρχόμενοι, καὶ
πρὸς πάντοτε καλῶντες· ἅμα δὲ φθάσῃ τὸ
ἄρμα τοῦ δρόμου, τοὺς διαδέχονται ἄλλοι παραλαμ-
βάντες τὰ ἔγγραφα καὶ ὁποιοῦσδήποτε ἄλλους φα-
κέλους. Τοιοῦτοτρόπως ὁ μονάρχης ἐντὸς 24
ἡμερῶν μακρὰν ὁδὸν συνέρχεται, ἡ γίνεται εἰς δέκα ἡμερῶν
ἐκείνου, ἐντὸς δὲ δέκα ἡμερῶν καὶ νυκτῶν φθάνουσιν
ἡ ἀγγελίαι ἀπὸ ἐκατὸν ἡμέρας ἀπεχόντων τόπων.

Ὁ αὐτοκράτωρ (μέγας Χάν) περιφρουρεῖται ὑπὸ
ἐκκακισχιλίων σωματοφυλάκων ἵππεων, οἵτινες δια-
τάσσονται εἰς τέσσαρας μοῖρας τριῶν χιλιάδων ἐκαστὴν,
οἱ δὲ φυλάττουσι τὰ βασίλεια ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ
ἡμέρας.

(ἀκολουθεῖ).

I. N. Δεσθεύς.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΤΙΚΗ. (*)

Μίαν ὁλόκληρον ὥραν εξέταζον καὶ ἐπεμελούμενη
νὰ αἰσθανθῶ τὰ κάλλη τοῦ συμπλέγματος τοῦ Λαο-
κόοντος.

Πῶς ἔγραψάν τινες ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Λαοκόοντος
παριστάνεται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ μαρμάρου, καθὼς εἰς τὴν
Αἰνείαδα τοῦ Βιργιλίου;

Ἡ δὲν ἀνέγνωσαν τοὺς στίχους τοῦ ἀθανάτου ποιη-
τοῦ, ἡ δὲν εἶδον τῶν τῶν τὸ προκείμενον ἄγαλμα.

Εἰς τὸν Βιργίλιον ἡ πρᾶξις ἐκτελεῖται ἀλληλοδια-
δόχως· ἐνταῦθα δὲ φαίνεται καθάπερ ὁλόκληρος.

Εἰς τὸν Βιργίλιον οἱ ὄφεις ἐσπάρξαν τὰ παιδιά,
πρὶν ὁ πατὴρ φθάσῃ εἰς βοήθειάν των· ἐνταῦθα δὲ
τὰ παιδιά καὶ ὁ πατὴρ των προσβάλλονται συγχρόνως.

Διὰ τῶν στίχων τοῦ Βιργιλίου ὁ Λαοκόων ὁλολύζει
φρικτῶς· ἐπὶ δὲ τοῦ γλυπτικοῦ ἔργου σιωπᾷ.

Τέλος ὁ Βιργίλιος περιορίζεται εἰς τὴν ἔκφρασιν
τοῦ φυσικοῦ πόνου, ὁ δὲ Ἀθήσανδρος, (Πολύδωρος, ἡ
Ἀθηνόδωρος) παριστάνει τὸν ἠθικόν· ἐν μέσῳ δὲ
τούτων τῶν δύο πόνων ἐζωγράφησε τὴν ἀνδρίαν, ἥτις
ἀνταγωνίζεται καὶ τὰς νικᾷ ἀμφοτέρας.

Ἐκ τῶν δύο τούτων τεχνιτῶν ὁ ἀγαλματοποιὸς
φέρειται ὡς Βιργίλιος, ὁ δὲ ποιητὴς ὡς Ἀθήσανδρος.

Ὁ πρῶτος διηγῆται τὸ συμβεβηκός, ὁ δεῦτερος ὅμως
τὸ ἐξεικόνισεν· ὁ Βιργίλιος εἶχε σκοπὸν νὰ κινήσῃ πά-
θη, ὁ δὲ Ἀθήσανδρος ἤθελε καὶ νὰ εὐφραίσῃ.

Διαλογιζόμενος τοιοῦτοτρόπως πόσον ὠφελεῖ ἡ
ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος καὶ πόσον διακρίνει ἐπὶ τῶν
καλῶν τεχνῶν τὴν μεταφράζουσαν μηχανικὴν ἐπιτη-
δειότητα καὶ τὴν δημιουργοῦσαν εὐφυῆν εἶδεν νέον τινα
σχεδιάζοντα τὸν Λαοκόοντα πλησίον μου.

Παρατηρήσας τότε εὐρῆκα τὸ ἱχθυογράφημά του ἄ-
θλιον, καὶ ὅμως ἐσιώπησα.

Τί νομίζεις, μοι εἶπεν ὁ νέος;

Ὅτι ἀπέχει πολὺ τοῦ πρωτοτύπου, ἀπεκρῆθη.

Οὐδ' ἐγὼ εὐχαριστοῦμαι, ἐπανέλαβε. Δεκάκις ἤδη
ἐπεχείρησα τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔργον καὶ πάντοτε ὁμοίως
ἀπέτυχον· καὶ ὅμως μεταγράφω πιστῶς, ἀνίσως δὲν
λανθάνωμαι.

Ἄν μετέγραφες, εἶπα, ἀκριβῶς, τὸ σχέδόν σου ἤθελε
παριστάνει τὸ πρωτότυπον ὡς καθρέπτης· ἀλλ' ἡ
μετάφρασίς σου δὲν γίνεται κατὰ γράμμα, διότι παρα-
λείπεις πολλὰ, ἄλλα δὲ προφανῶς παρεμβάλλεις οἰκθρον,
ἴσως παρερμηνεύων τὴν ἐννοιαν· προσέτι ἡ μετάφρασίς
σου δὲν ἐκτελεῖται κατὰ λέξιν, διότι δὲν δύνασαι εἰς
τόσῳ στενὸν τόπον νὰ συμπεριλάβῃς οὔτε μικρογρα-
φικῶς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ πρωτοτύπου σου· πολλὰ
τῶν συνίστανται ἐκ στιγμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συν-
τέμνονται. Ἀνάγκη ἄρα νὰ ἐκλέγῃς τινὰ μεταξὺ αὐτῶν,
τὸ δὲ ὑπολειπόμενον νὰ φαντασθῇς· ἀλλὰ σὺ κακῶς

ποιεῖς· εὐφυστάτος σώφρονος καὶ χρηστούτου
ἐκρήσεως τρόπος διὰ τὰ περιστέλλει τὴν ἀκολα-
πῆν καὶ νὰ καταστήσῃ δακτυλοδείκτους τοὺς ἀκο-
λουθοῦς.

(*) Ἰδὲ τὴν εἰκόνα τοῦ προηγουμένου τεύχους.